

Hodnotili sa publikácie Čabianskej organizácie Slovákov

Čabiansky kalendár na rok 2015

(ročník 53., od znovuvydania 25.)

Od roku 1991, keď Čabiansky kalendár bol znovu oživený, ubehlo 25 rokov. Ten prvý obnovený ročník mali na starosti Helena Somogyiová a Anna Ištvánová. Ďalších deväť rokov šéfredaktorkou bola Helena Somogyiová a ďalších päť rokov Anna Ištvánová, ktorá ma kedysi aj zasvätila do tajov Bekešskej Čaby, jej bohatej slovenskej kultúrnej tradície a Čabianskeho kalendára. Od roku 2006 pokračovala pri zostavovaní Čabianskeho kalendára Tünde Tušková.

Aktuálny - tak trošku jubilejný - ročník Čabianskeho kalendára zostavila zodpovedná redaktorka Alžbeta Hollerová a pri jeho redigovaní spolupracovala aj Hajnalka Krajčovičová. Jazykovú úroveň kalendára strážila Iveta Hrubonová a kalendár vydala Čabianska organizácia Slovákov, za ktorú zodpovedá predseda Michal Lásik. Kalendár bol vytlačený v Békéšskej Čabe. Rozsah Čabianskeho kalendára na rok 2015 je 200 strán. Členený je do niekoľkých celkov. Kalendár otvára kalendárium, čiže kalendárna časť, kde môžeme sledovať aj meniny podľa slovenského a maďarského kalendára. K nim prislúchajú pránostika, či "dobré rady" našich predkov, ale aj v duchu starých kalendárov: priestor na poznámky a záznamy.

Po kalendárovej časti nasledujú príspevky *Zo súčasnosti* s príhovorom Michala Lásika o aktuálnej chvíli predsedu Čabianskej organizácie Slovákov. Súčasťou aktuálnych podujatí a textov v kalendári je i pripomínanie si jubileí a medzi významnejšie určite patrí aj 20

Eva Patajová Fábíánová hodnotila čísla mesačníka Čabän r. 2014

rokov Čabianskej organizácie Slovákov. Okrem organizácie jubilovali, alebo boli vyznamenaní aj poprední krajanští pracovníci, o čom sa tiež dočítame na stranách kalendára. Tanečný súbor Komláš oslavil 65-ročné jubileum, Dr. Ondrej Krupa sa dožil osemdesiatín, vyšla kniha Áchim a Slováci, na Sarvaši sa skúmali slovacikálne knižné zbierky, Čorvaš a Sládkovičovo sa kamarátia už pätnásť rokov atď. Osobitné príspevky sú venované aj životu Slovákov v iných prostrediach v Maďarsku.

Dôležitou je časť *Zo študentských prác*. Angažovanie mladých spolupracovníkov a publikovanie ich príspevkov určite bude kladne vplyvať na budúcnosť Čabianskeho kalendára a slovenskej society v Maďarsku.

Čabiansky kalendár sa tradične venuje i literatúre a výtvarnému umeniu. Tak je to aj v tomto ročníku. Záber je samozrejme dolnozemskej. Kurátorka a kustódka krajaných zbierok Slovenského národného múzea v Bratislave Jarmila Gerbócová napísala aj dlhší text o svetoznámom insitnom maliarovi Martinovi Jonášovi zo Srbska.

Vladimír Valentík hodnotil Čabiansky kalendár 2015

Po umení Čabiansky kalendár na rok 2015 sa začína pozeráť do minulosti, teda nasleduje rad príspevkov *Z minulosti Dolnej zeme*. Keďže bez poznania minulosti súčasnosť vie byť nejasná a budúcnosť neistá, je to tiež významná časť kalendára. Vlastne aj iné slovenské kalendáre vo svete, ale i na Slovensku, hodne príspevkov venujú lepšiemu poznaniu národnej minulosti. Medzi nimi je aj príspevok Miroslava Demáka venovaný storočnici narodenia zakladateľa vojvodinskej slovakistiky Michala Filipa.

Medzi *Zaujímavosti* tohtoročného Čabianskeho kalendára je zaradený text o "Levočskej bielej pani" a text o sladičoch.

Kalendár je uzavretý *Kronikou udalostí 2014* s aktuálnymi fotografiami z podujatí. Kronika je tiež typickou pre naše dolnozemskej kalendáre.

Na záver môžeme konštatovať, že Čabiansky kalendár na rok 2015 prináša zaujímavé čítanie na celý rok a osožené texty na upevnenie našej kolektívnej dolnozemskej pamäti.

Vladimír Valentík

Dolnozemčanka, žijúca v Pešti stala sa nositeľkou ceny Ondreja Štefanka

Cenu Ondreja Štefanka, udelenú za príspevok k rozvoju a propagácii slovenskej literatúry tvorenej v slovenskom zahraničnom svete, alebo za príspevok k rozvoju, organizovaniu a diverzifikovaniu kultúrneho života a spolkovnej činnosti v slovenskom zahraničnom svete; v roku 2015 z Maďarska udelili Anne Divičanovej. Anna Divičanová výrazne a dlhodobo prispievala k rozvoju slovenského sveta v Maďarsku a na Dolnej zemi tak na poli vedy a výskumu, ako aj svojou aktívnou účasťou v slovenskom spolkovom živote. Krátko o jej pôsoblosti podľa návrhu Čabianskej organizácie Slovákov, s podporou Kultúrneho výboru CSSM a Slovákov v Slovenskom Komlóši:

Anna Divičanová, prvá riaditeľka 25-ročného Výskumného ústavu Slovákov v Maďarsku v Békešskej Čabe sa v roku 2015 dožíva svojich 75. narodenín.

Kulturologička, bádatelka národnostných kultúr výsledky svojej vedeckej činnosti publikuje vo dvoch jazykoch, v slovenčine a v maďarčine. Prevažná časť jej prác, na základe ktorých dosiahla vedecké a pedagogické hodnoty, sa viaže k ústrednej, celoživotnej téme – kultúre, histórii, literatúre a jazyku Slovákov v Maďarsku. Systematicky venovala pozornosť etnokultúrnym procesom na jednotlivých slovenských jazykových ostrovoch v Maďarsku. Jej vedecké bádanie sa opieralo predovšetkým o metodickú orientáciu sociálnej kultúry a kultúrnej antropológie. K ďalším problémom, ktoré sledovala, patria procesy akulturácie, problém kultúrneho konfliktu a kultúrnej zmeny. (V určitom zmysle na túto prácu nadväzuje aj rozsiahla úvodná štúdia etnokartograficky spracovanej syntézy Slovákov v Maďarsku Atlas ľudovej kultúry Slovákov v Maďarsku.) Osobitné pole bádania Anny Divičanovej predstavuje záujem o sociológiu jazyka, konkrétne vzťah bilingvizmu a uchovávanie materinského jazyka a kultúry návaznej na tento jazyk, ktorý sledovala nielen na príklade menšín v Maďarsku, ale aj v európskom meradle.

Popri vedecko-bádateľskej činnosti je obdivuhodná aj organizačná činnosť Anny Divičanovej, ktorej venovala veľkú energiu počas svojho pôsobenia vo vysokom školstve a vede. Najúčinnejšou „investíciou“ na tomto poli bol jej rozhodujúci príspevok k založeniu špeciálneho interdisciplinárneho vedeckého pracoviska, Slovenského výskumného ústavu v Békešskej Čabe v roku 1990, kde dlhé roky pôsobila ako riaditeľka. Založenie prvého národnostného výskumného ústavu v Maďarsku, ku ktorému došlo z iniciatívy dolnozemskej slovenskej inteligencie možno bezpochyby považovať za historický počin. K tomuto kroku – zhodou okolností - došlo krátko pred podpísaním prvej dohody o spolupráci medzi Slovákami z Juhoslávie, Maďarska a Rumunska, medzi signatármi ktorej bol aj Ondrej Štefanko. Z ústavu potom o. i. vyšla aj iniciatíva

obnovenia časopisu Dolnozemský Slováč. Vo Zväze Slovákov v Maďarsku vykonávala aj funkciu predsedníčky organizácie (1992-1996) a predsedníčky správnej rady Verejnoprospešnej nadácie ZSM. Dodnes je v pravidelnom kontakte so slovenskou komunitou v Békešskej Čabe a na Dolnej zemi a dlhodobo je členkou Čabianskej organizácie Slovákov.

Vedecká činnosť Anny Divičanovej: riaditeľka, neskôr odborná poradkyňa a členka vedeckej rady Výskumného ústavu Slovákov v Maďarsku (VÚSM), univerzitná profesorka Filozofickej fakulty Univerzity Loránda Eötvösa, členka etnografickej komisie Maďarskej akadémie vied, členka vedeckej rady Ústavu etnológie Slovenskej akadémie vied, členka slovenskej a maďarskej etnografickej spoločnosti, členka redakčnej rady časopisu Slovenský národopis - Bratislava, redaktorka publikácie Národopis Slovákov v Maďarsku.

Gratulujeme.

red

Na slávnostnom odovzdaní v Nadlaku jej prácu hodnotil Ján Botík. (Fotka z r. 2009)

Model ceny Ondreja Štefanka z r. 2009

Ondrej Liker Áchim

V roku 2014 po dlhej organizačnej práci bola odhalená busta Ondreja Likera Áchima, „sedliackeho kráľa“ občana Uhorska, poslanca v uhorskom parlamente so slovenskými koreňmi. V tomto roku znovu zložili hold na jeho počes s nádejou vytvorenia tradície Čabänia, Gerendášania, peštiansky Slováci, muzeológovia/výskumníci a samí záujemci pod organizovaním a kordinovaním Celoštátnej slovenskej samosprávy v Maďarsku v parku pri Poľnohospodárskom múzeu. Po slávnostnej rozpomienke v sprievode melódií Čabianskej ružičky, vo Vile Liptáka (bývalý čabiansky inžinier) premietal sa film o vľajšom podujatí nakonci s voľnou debatou.

Teraz všepme trošku takých informácií, ktoré na oslavách neodznjú. V tomto prípade sme Vám vybrali voľby podľa publikácie Miroslava Kmeťa – Bernadety Ottmárovej: Ondrej Áchim Liker – „sedliacky kráľ“ z Dolnej zeme:

„Po prvýkrát sa uchádzal o mandát poslanca uhorského parlamentu za Békešskú Čabu v roku 1905. Udalosti okolo tejto voľby zreteľne poukazujú na Áchimov politický i ľudský profil, preto sa im venujeme podrobnejšie. V centre mesta neboli viditeľné propagačné vlajky s menom Bélu Barabása, no a už vôbec neboli viditeľné vlajky s menom Ondreja Áchima L. Opa-

kom toho bol Žilinský, ktorého meno bolo napísané na zástave vztýčenej aj na obecnom dome v Jamine. Iná bola situácia v okrajových častiach mesta, kde nebol ani jeden dom, kde by nemali vlajky s Áchimovým menom. Tu panoval úplne iný duch, aj vlajky boli úplne iné, ako tie, ktoré vyrobili v továrni. Takými disponovali iba M. Žilinský a B. Barabás. Vlajky zošívali jednoduché sedliacke ženy, ich manželia odlomili staré konáre z agátov, ktoré použili ako žrd' a namaľovali heslo „Nech žije Ondrej Áchim L., náš poslanceký kandidát“.

... že vláda na výzvu M. Žilinského daruje 80 tisíc korún na výstavbu múzea, z ktorých už 2 tisíc korún „vynikajúci syn Čaby“ aj doručil pre riaditeľa múzejného spolku.

...

Schôdza Áchimovej strany sa uskutočnila na Kossuthovom námestí „v 16 stupňovej zime, kde si ho poltisíc ľudí vypo- čulo“, – napísali vládne noviny. „Právo pre ľud“ – začal Áchim svoju reč, „domov pre robotníkov“ – pokračoval dav. Áchim vyžadoval rozšírenie všeobecného volebného práva a priebežné zavedenie daňového systému. A v neposlednom rade Áchim prisľúbil, že stále bude mať na zreteli potreby jednoduchého ľudu. On nesľuboval múzeum, pretože to nie je potrebné,

keď ľud hladuje: „Dnes alebo zajtra umrieme hladom, vystavovať nás budú v múzeách vyspelejších národov – hľa, ľudia, ktorí mali múzeum, ale oni sami umreli hladom“.

...

Voľby sa začali ráno 26. januára predpoludním – Áchimova strana a strana Žilinského disponovali približne rovnakým počtom hlasov, ale boli aj také chvíle, keď Áchim viedol. Barabásova strana silno zaostávala – a nepomohlo ani to, že aj sám Áchim ju podporil vlastným hlasom. Toto gesto vyjadrovalo Áchimove povahové črty: žartovnú náladu i riskovanie.

...

V skorých popoludňajších hodinách už bolo vidieť, že ani jeden poslanec nezískal väčšinu hlasov a že budú potrebné náhradné voľby medzi Áchimom a Žilinským.

...

Dňa 16. februára pri náhradných voľbách Áchima podporoval aj Béla Barabás. Výsledky boli zverejnené večer o siedmej. Vyhlásil ich na radnici László Korosy pred desaťtisícovým davom. Celkove odovzdali 1868 hlasov, z toho 1075 získal Áchim a 793 Michal Žilinský. Čiže Áchim zvíťazil o 282 hlasov a stal sa poslancom za Békešskú župu...”

red

Osídlenie a vysídlenie

Chodíme na samé oslavy a pamätné dni, študujeme o nich články, uložíme ich do archívu. Pri takomto prezretí novín mi padol do očí článok od Molnár Pál Mártona rozhovor s Jurajom Andom v novinách „Békés Megyei Hírlap“, v ktorom rozoberajú tému osídlenia Békešskej Čaby. V osobitnom podčlánku sa hovorí aj o slovenských osídlencoch. Už aj nadpisy vábili: Bývalí slovenskí osídlenci Čaby, s podtitulom Hodnoty župy Békés - Osídlenci prišli na súčasné župné sídlo v roku 1718. Podčlánok mal titul: Osídlenecov miesto Kanaanu čakal páchnuci

močiar. Najprv som si ani nevšimla, prečo práve 28. marca bol uverejnený tento článok. A dozvedela som – prví Slováci v organizovanej forme sa vybrali na cestu na Čabu v marci 1718 a došli v čase vyhánania dobytka na pašu a sejby – koncom apríla. Potom som sa dostala k mestským novinám „Csabai Mérleg“, a všetko sa mi vyjasnilo, keďže medzi inými bola aj výzva na pamätné podujatie z príležitosti Pamätného dňa Maďarov vysídlených z Hornej zeme. Podľa nariadenia Národného zhromaždenia (86/2012 (XII.7.)) je týmto dňom 12. apríl, začiatkový deň vy-

sídlenia. Ak by sme uverejnili tieto dva články vedľa seba, paralelne a čítali by sme ich bez predsudkov, bolo by jasné, že ani jedna strana nemala to ľahké. Mohli by sme si všimnúť fakty z oboch strán naraz. Dúfam, že keď som si to ja všimla, vďaka článku v Hírlape si to všimli aj iní, že tento deň nosí v sebe v slovensko-maďarských vzťahoch mnoho protihodných postojov, emócií. Asi najlepšie by bolo tieto dva články uverejniť vedľa seba, v jednom kontexte. Ale tešme sa tomu, že v Hírlape sa píše v tomto čase aj o Slovákoch.

krllm

Kraslice a jarná výzdoba

K jarným sviatkom patria určite aj kraslice a všelijaké symboly alebo výzdoby.

Naša malá delegácia sa zúčastnila v Nadlaku na VI. ročníku medzinárodnej výstavy kraslíc a jarných výzdob spojených s predajom. Podujatie sa konalo v sídle Demokratického zväzu Slovákov a Čechov v Rumunsku. Slávnostný program otvoril Dušan Šomrák – predseda miestnej organizácie DZSČR a viceprimátor mesta Nadlak. Privítal prítomných z Békešskej Čaby, Hložian, Báčskej Palanky, Báčskeho Petrovca a Nadlačanov. Tento rok sa na výstave zúčastnilo 18 vystavujúcich.

Kraslice patria k najstarším a výtvarne najpôsobivejším prejavom ľudového umenia. Veď vajíčko bolo symbolom slnka, svetla, tepla, zdravia, plodnosti a lásky. Kraslice vzbudili v ľuďoch predstavu o ich nadprirodzených vlastnostiach a schopnostiach ochrániť a zabezpečiť prosperitu v hospodárstve a v živote rodiny. V snahe posilniť magickú funkciu vajíčka sa začal jeho povrch ozdobovať. Ochranná moc vajíčok sa znásobovala farbením.

Návštevníkov čakal veľký výber. Pretože ide o ručné práce, pre výrobu kraslíc sa využívajú rôzne metódy a postupy. Predovšetkým ide o voskovanie, maľovanie, lepenie bavlny, dekorácie z papiera, kartona, vŕtanie (-madeirové kraslice ako čipka). Boli kraslice ozdobované aj odrotovaním. Používali prútie a šúpolie. My sme túto ponuku doplnovali aj medovníkovou dobrotou.

Sviatočnú atmosféru dotvárali strojové výšivky s veľkonočnými témami. Bahniatka, zlatý dážd' krásne rozvonievali. Toto okolie vábí tak klientov ako aj vystavujúcich. Počas výstavy panuje klud, harmónia, tolerancia, priateľstvo.

Prečo rada chodím z roka na rok na túto akciu? Táto výstava má dvojitú funkciu:

predstaviť návštevníkom veľkonočné výzdoby a rôzne techniky a spôsoby ozdobenia vajíčok aj v duchu slovenských ľudových tradícií,

príležitosť na stretnutia Slovenských žien z lokalít Rumunska, Maďarska a Srbska, kde ešte žije slovenská komunita.

Si to veľmi vážim, že v dnešnom náhlivom a pretechnizovanom životnom štýle ženy si nájdu čas aj na ručné práce. Ani nezbadajú, že aj tým pádom rozširujú veľkú hodnotu – TRPEZLIVOSŤ a TOLERANCIU ktoré dnes tak chýbajú z nás. Dobré bolo vidieť práce novoty a porozprávať sa o spoločných záujmoch, o svojich rodinách. Veď všetci, ktorí sme sa na výstave zúčastnili nás spája spolu to, čo je najdôležitejšie: spoločná materinská slovenská reč a viera.

Ďakujem

TEBEHU

Senior klub a langoše

Začiatkom roka Klub seniorov zostavil svoj ročný program. Držiac sa k tomu, 03. marca plánovali pečenie langošov v peci. To by aj bolo v poriadku, ale medzitým vysvitlo, že z členstva ešte nikto nepiekol langoše v peci.

A čo teda robiť? Internet je vždy pri ruke. Preštudovali sme recept langoša v peci, zakúpili sme suroviny, a správca čabianskeho slovenského oblasťného domu Attila Lészko prisľúbil, že nám zakúri pec a zadrží nám prednášku o zariadení. Urobil nám výnimočnú prezentáciu. Bolo

rozkošou ho počúvať.

Keďže ženy klubu majú šikovné ruky, zamiesili, vyvalkali a sformovali cesto. Najaktívnejší v prípravnej práci boli Marka Kiszelyová, Olga Seresová a Alžbeta Kelemenová, kým ostatné členky svižne sa usilovali spraviť všetko pod ich ruku a na prestretý stôl.

Prvé langoše sa naduli a mali čudný tvar. Vďaka zdatnosti žien technickú chybu rýchlo korigovali, a napokon napiekli veľmi chutné kapustové langoše, pričom mohli ich

ochutnať aj s kyslou smotanou resp. cesnakom. Ich výnimočnosť potvrdilo aj to, že všetky zmyzli.

A čo chlapi? Oni iba čakali a fandili, pri ochutnávaní langošov. Náladu zvýšila z domu členov spoločnosti venovaná káva, pálenka, pivo a čaj.

Klub svoj program realizoval z vlastných financií členov.

Slovenský dom sme odpustili s pocitom dobre vykonanej práce.

Tőkés Gyula

Uznaná grafička v DSK po druhý krát

Čabianska organizácia Slovákov, ak sa jej otvorí možnosť, svoje akcie pridruží k celoštátnym podujatiam. Taká vernisáž prebiehala v Dome slovenskej kultúry 18. marca v rámci Jarného festivalu. Osvetová pracovníčka, sociologička Magdolna Pocsajiová Fábíánová otvorila výstavu grafičky Esztery Diószegiovej. Na vernisáži účinkovala Nóra Karaszová, žiačka umelckej školy Bélu Bartóka. Eszter sa narodila v Békéši v roku 1967, gymnázium skončila v Segedíne na odbore grafiky. Od tých čias sa pravidelne zúčastňuje tvorivých plenérov a výstav. V roku 1993 vyhrala I. miesto Grafického bienále v Kecskeméte. V roku 2003 vo vydání Vydavateľstva Tevan vyšla kniha rozpráv-

ky Pinocca s jej ilustráciami. Jej práce sú sovjrázne, surrealistické, odzrkadľujú detský pôvab. Ťarbavé figúrky, šašovia so smutnými očami sú vzrušujúce, pritom očarujúce. Rada pracuje akvarelom, akrilom a olejom. Cez obrazy sa prejavujú jej city, nálady, nádeje a sny.

Ďalšie akcie na Čabe a v okolí v marci

07.03.	Čorvášsky Slováci sa zúčastnili na Zabíjačkovom dni medzinárodného charakteru v Gádoroši		
10.03.	Výstava z prác výšivkárskeho krúžku Rozmarín prezentujúce národnostnú kultúru na Vysokej škole v Čabe	21.03.	Stretnutie speváckych zborov v Čorváši za účasti citarovej skupiny Rosička, spevokolu Horenka z Kétsoproňu a Pávieho krúžku Borouka z Telekgerendášu
12.03.	Stretnutie sálašských učiteľov v Dome slovenskej kultúry	24-25.03.	Stretnutie čabianskych škôlkárov v Dome železničiarov
15.03.	Prednáška o slovenských tradičných jedlách v Čabačúde
Miestna slovenská samospráva a ČOS spolu položili veniec na mestských oslavách 15. marca v Čabe	26.03.	Valné zhromaždenie Organizácie Slovákov v Poľnom Berinčoku
18.03.	Vernisáž výstavy Estery Diószegi v DSK v rámci Jarného festivalu
Organizačná práca Slovákov v Poľnom Berinčoku na miestnej klobasiáde	27.03.	Zúčastnenie sa spevokolu Orgován na oslavách 20. výročia založenia družobného speváckeho zboru „Csaba“
Čítanie prorocstva Michaldy s komentárom Ondreja Krupu v Dome slovenskej kultúry
20.-21.03.	Zúčastnenie sa na Medzinárodnej konferencii „V tvorivej symbióze medzi Dolnou zemou a Sloven-
skom“ a udelenia ceny Ondreja Štefanka v rumunskom Nadlaku	28.03.	Tvorivá dielňa v Spoločenskom dome slovenských tradícií v Medeši

Podakovanie

Čabianska organizácia Slovákov-Dom slovenskej kultúry ďakuje pani Alžbete Monostoriovej za tri dievčenské košele a za čizmy s čizmovými nohavicami. Ponúknutý mužský odev na bábikie ČOS-u sme prepožičali miestnej slovenskej samospráve do zbierky čabianskeho slovenského oblastného domu a dievčenské košele prepožičiame vystúpeniam znovuzorganizovaného čabianskeho citarového súboru.

Ďakujeme ďalej Vydavateľstvu Tranoscus, že už dlhé roky pravidelne zasiela noviny Evanjelický posol spod Tatier do Domu slovenskej kultúry. Exempláre si môžete nájsť v predsieni medzi slovenskými časopismi.

Čabiansky slovenský oblastný dom v celoštátnej akcii Zväzu oblastných domov

Otvorene k hodnotám. Pod takým titulom sa môžete zoznámiť dedičstvom Slovákmí znovuosídlenej Čaby, keďže 25. apríla od 10⁰⁰ do 18⁰⁰ h čabiansky slovenský oblastný dom v rámci Dňa oblastných domov Vám bezplatne umožní zoznámiť sa s úlohom dejín, a v každej hodine s maďarským odborným výkladom. Čakáme všetkých záujemcov. Prosíme Vás o upresnenie termínu návštevy pod číslom 00-36/30-577-73-04 u Attilu Lészkó.

Nyitottan az értékek felé. Ezzel a szlogennel ismerkedhetnek meg a szlovakok által újratelepített Békéscsaba hagyatékával, hiszen 2015. április 25-én 10⁰⁰-18⁰⁰ között a csabai Szlovák Tájház (Garai u. 21.) a Tájházak Napja alkalmából ingyenes nyújt betekintést történelmünk részletébe, minden órában magyar tárlatvezetéssel. Minden érdeklődőt szeretettel várunk. A látogatás időpontegyeztetését kérjük tegye meg Lészkó Attilával a 00-36/30-577-73-04 számon.

Vydavateľ: Čabianska organizácia Slovákov

Za vydávanie zodpovedajú

predseda ČOS Michal Lásik

a konateľka Hajnalka Krajcovicsová

(redaktorka Čabäna)

Adresa redakcie:

Dom slovenskej kultúry

5600 BékešskáČaba, Námestie Kossutha 10

Tel., fax: (66) 321-771, (66) 441-750

www.slovak.hu

E-mail: szlovakhaz@gmail.com

Fotografie: Redakcia

Sadzba, grafická úprava, tlačiareň:

Progresszív Nyomda Kft.,

Békéscsaba, Erkel u. 2.

Náš mesačník vychádza bezplatne,

v náklade 500 výtlačkov, s finančnou podporou

Úradu Slovákov žijúcich v zahraničí

ISSN 1588-3256